

L'APTITUD ESPORTIVA EN L'ASSISTÈNCIA PRIMÀRIA

Si les previsions no enganyen, i la tendència actual sembla confirmar-ho, el nombre de practicants d'una activitat física regular anirà en augment, tot obeint estímuls que, per vies diferents, arriben a l'home o a la dona del nostre temps.

Siguin les motivacions que siguin, però, el fet és que es tracta d'una demanda social a la qual una oferta de serveis ha de respondre, i dins d'aquests, els que es relacionen amb la salut tenen una rellevància especial.

El problema és si les estructures sanitàries al nostre país són les adequades per atendre la demanda que es pugui produir.

És evident que els centres especialitzats en medicina de l'esport, públics o privats, mai no podran absorbir un col·lectiu cada vegada més nombrós —això és el que es desitja—, ni tan sols encarregar-se de la parcel·la d'esportistes federats. D'altra banda, crec que tampoc no és missió d'aquests centres, els quals, per les seves característiques, han de desenvolupar la seva funció a nivells superiors als del simple control d'aptitud per a la pràctica esportiva o d'activitat física genèrica.

Atès que cada vegada amb més insistència s'inclou l'exercici físic en els programes de salut, fóra bo que es comencés a concretar en fets el que ara només són bones intencions.

Crec que, per començar, suposaria un gran pas endavant que s'incloués la presència de la medicina especialitzada en l'activitat física i l'esport en l'organigrama dels Centres d'Assistència Primària, i satisfer així no tan sols les demandes a què fèiem al·lusió, sinó també obrir una sortida professional als metges que cada any surten de les escoles de l'especialitat.

J.G.

LA APTITUD DEPORTIVA EN LA ASISTENCIA PRIMARIA

Si las previsiones no engañan, y la tendencia actual parece confirmarlo, el número de practicantes de una actividad física regular irá en aumento, obedeciendo estímulos que, por distintas vías, le llegan al hombre o mujer de nuestro tiempo.

Sean cuales sean las motivaciones, el hecho es que se trata de una demanda social a la que ha de responder una oferta de servicios, y dentro de éstos, los que se relacionan con la salud tienen una especial relevancia.

El problema es si las estructuras sanitarias en nuestro país son las adecuadas para atender la demanda que pueda producirse.

Es evidente que los centros especializados en medicina del deporte, públicos o privados, nunca podrán absorber un colectivo cada vez mayor —es lo deseable— ni tan siquiera cubrir la parcela de deportistas federados. De otra parte, creo no es tampoco la misión de dichos centros que, dadas sus características, deben desarrollar su función a niveles superiores a los del simple control de aptitud para la práctica deportiva o de actividad física genérica.

Dado que cada vez con mayor insistencia se incluye el ejercicio físico en los programas de salud, bueno sería que se empezara a concretar en hechos lo que ahora son tan sólo buenas intenciones.

Creo que, para empezar, supondría un gran paso adelante el que se contemplara la presencia de la medicina especializada en la actividad física y el deporte en el organigrama de los Centros de Asistencia Primaria, satisfaciendo así no sólo las demandas a las que hacemos mención, sino también abriendo una salida profesional a los médicos que cada año salen de las Escuelas de la especialidad.

J.G.

